

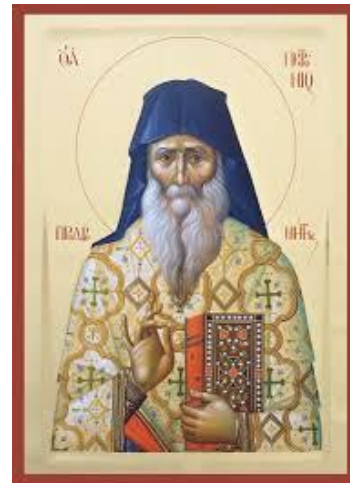
SFÂNTUL CUVIOS PETRONIU DE LA PRODROMU

Născut în localitatea Fărcașa din județul Neamț la data de 23 octombrie 1916, Părintele Petroniu a fost luminat încă din tinerețile sale de dorul după viață monahală.

A intrat în obștea Mănăstirii Neamț, unde a fost călugărit la data de 22 septembrie 1942. De la Neamț a fost chemat la Mănăstirea Antim din București unde și-a continuat formarea intelectuală, absolvind Facultatea de Teologie Ortodoxă, urmând apoi și cursuri de Matematică și Filosofie.

În anul 1947 a fost hirotonit ieromonah pe seama Catedralei Patriarhale din București și apoi trimis profesor la Seminarul Monahal de la Mănăstirea Neamț, la catedra de Omiletică, Catehetică și Pedagogie.

În anul 1952 îl însoțește pe Arhimandritul Cleopa Ilie, devenit stareț al Mănăstirii Slatina (județul Suceava), formând aici o adevărată Academie Duhovnicească recunoscută în acea vreme. A urmat o perioadă grea pentru călugărul misionar care a suferit din pricina regimului totalitar, fiind nevoit să plece de aici în anul 1959.

Sf. Cuvios Petroniu
de la Podromu,
icoană

Cu mult curaj și același zel față de Biserica Mântuitorului Hristos, cu aceeași nestinsă dragoste pentru viața monahală, se retrage în obștea Mănăstirii Sihăstria în anul 1964, unde a viețuit până în anul 1978, când și-a îndreptat pașii spre Schitul Românesc Prodromu, din Sfântul Munte Athos, după șapte ani fiind ales egumen de părinții din obște pentru alesele sale virtuți de monah înțelept, harnic și rugător.

Părintele Petroniu rămâne în conștiința Bisericii noastre ca un monah statornic, un egumen înțelept și iscusit mănăstitor al condeiului.

Cărțile sale: "Icoane smerite din Sfânta Ortodoxie Românească", "Chemarea Sfintei Ortodoxii", "Bine ești cuvântat, Doamne", "Ușile pocăinței" sunt prețioase comori ale spiritualității românești în care părintele Petroniu a adunat cu multă râvnă în suflet tezaur de trăire și simțire ortodoxă românească, lumină și sfântă nevoință.

Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice, întrunit la Constantinopol în ultimele două zile ale anului bisericesc, 30-31 august,

a decis canonizarea Cuviosului Petroniu (Tănase) de la Prodromu, cu ziua de pomenire 24 februarie. (Sinaxar)

„Rar mi s-a dat să întâlnesc un om cult și smerit, în același timp, cum a fost Părintele Petroniu!”

(Mitropolitul Serafim al Germaniei și Europei Centrale și de Nord)

„Părintele era un profesor complex.

Avea cunoștințe generale deosebite și o viziune unitară despre tot și toate. Reușea, ca nimeni altul, să miște resorturile cele mai intime ale tinerilor însetați de cunoaștere, însuflându-ne dragostea pentru frumos și adevăr. Ca fost secretar de cabinet al Patriarhului Nicodim Munteanu și profesor la Seminarul teologic, Părintele Petroniu își câpătase aura de intelectual rafinat. Atunci când l-am cunoscut însă, am descoperit în persoana sa și chipul călugărului smerit, ascultător, din privirea căruia iradiau parcă multe dintre roadele Duhului Sfânt”.

(Î.P.S. Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului)

VITAMINA DUHOVNICEASCĂ

Rugăciunea este soarele ochilor nematerialnici ai sufletului. După cum soarele este lumină pentru trup, rugăciunea este lumină pentru suflet.

(Sfântul Ierarh Nectarie din Eghina)